

Fotod: Julia-Maria Linna

Viljandimaa servas Tarvastu vallas asuva Piiri talu pererahvas on kümne aastaga sättinud kenasti korda oma vanavanemate talukoha, kasutades selleks põhiliselt vaid oma tarkust, jõudu ning kodumetsa puitu.

Äp
Teet Reier
aripaev@aripaev.ee

Vastlapäeva ilm on igati talvele vääriline, parasjagu külma ja kena härmatis puudel. Pilvede vahelt piiluv päike teeb laiade lumeväljade vahel sõites silmad valusaks. Lõpuks tuleb varjupakkuv metsavahe, kus suurelt teelt keerab teots Piiri talu õuele, peremees Lauri Kalamees lahkelt teed näitamas.

Siinsamas, teest mitte eriti kaugel on omale pesa tei-

nud peotäis taluhooneid. Kõik kenasti palkidest, ilma laudvoodri ja värvivõbata, otsekui oleks mets nad oma rüpest siia poetanud. Ja ega see nii väga vale võrdlus polegi. Kõrged männid ja kuused on kui poolkaares kaitsemüür ümber taluhoonete. Tuultel siia eriti asja pole ja päikegi piilub vaid keskpäeval üle puulatvade.

Pühkis linnatolmu jalgeilt

Peremees Lauri on täna jätanud oma igapäevased metsatööd ja tulnud lahkelt oma

valdusi näitama. “Kena talv,” kiidab Lauri. “On lund ja võrreldes eelmiste soojade talvega päris hea metsatöid teha. Tõsi, enne aastavahetust saagimata jäänud tuulemurd on nüüd paksu lume all. Ei kiirustanud sellega, arvasin, et küll soojad ilmad toovad nangunii lume alt välja.”

Kui Lauri koos kaasa Margitiga 2000. aastal põliselt Piirile asus, oli majapidamisest alles vaid 1910. aastal ehitatud elumaja. “Eks suviti sai ikka kogu aeg siin olud,” räägib Lauri. “Aga pä-

rast seda, kui mul EPA-kool läbi sai, otsustasime me Margitiga, kes me põlisel tartlased olime, linnatolmu jalgelt pühkida ja lõplikult maa-le kolida.”

Oma kätega tehtud

“Elumaja oli olemas, kõrvalhooned aga väga viletsas seisus. Need tuli lammutada, metsast uued palgid tuua ja hooned alates vundamendist uuesti püsti panna,” meenutab Lauri. “Esimiseks tööks sai garaaži ehitus koos varjualusega. See sai suhteliselt